

TORONYIRÁNY

XV. 44.

2021. október 31.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 31. vasárnap

November 1. Mindenszentek ünnepe

November 2. Halottak napja

November 5. Szent Imre herceg

Sok ember van, aki már majdnem büntelen. Életük nyugodt áramlással folyik hivatásuk és családjuk körén belül. Nagy egészségében betöltik Isten akaratát minden napjukban. Mégis úgy tűnik, életük valahogy ízetlen, hiányzik belőle az öröm és a fény: tulajdonképpen az igazi istenszeretet hiányzik. Jól megépített tűzhelyhez hasonlítanak, amelyben kialudt a tűz... Tisztességes emberek ők, ahelyett, hogy szentek lennének.

Olyan kevés kellene hozzá, hogy ezekből a tisztességes emberekből szentek legyenek. Csak egy picit még nagyobb istenszeretetet, még mélyebb alázat Isten akaratával szemben, egy kicsit több áldozat és apró napi kötelességek még tökéletesebb teljesítése. Ez minden. Az kell, hogy Isten teljesen betöltse szívünket, mint a vőlegény szívét a szeretet menyasszonya iránt.

Guy de Larigaudie

A szentmise olvasmányai

- 1. MTörv 6,2-6** Az ígélet földjének elfoglalása előtt Mózes figyelmezteti a választott népet Isten törvényeinek a betartására.
- 2. Zsid 7,23-28** A mi Főpapunk az örökre tökéletes Fiú, ezért az ő papsága is örök, egyetemes és hatékony.
- 3. Mk 12,28b-34** Jézus egy neki feltett kérdésre válaszolva az Isten és az embertárs iránti szeretet törvényét nevezi a legfontosabb, legnagyobb, első parancsnak.

A legfőbb parancs

A farizeusok és a heródiánusok (12,13-17), majd a szadduceusok kérdése (12,18-27) után Jézus és egy írástudó vitáját is rögzíti az evangélista. Az írástudó kérdése a parancsok közül az elsőre vonatkozik. A parancs az élet útja, az emberi boldogságé, amelyet Isten megáld és megerősít. A zsidó hagyomány nem tesz elvi különbséget fontosabb és kevésbé fontos parancsok között, bár ismeri a sokféle parancs egyfajta pedagógiai összefoglalását. Az írástudó kérdése ezért egyes szerzők szerint nem tipikusan zsidó kérdés. Elképzelhető az is, hogy az motiválja, amit Jézus tanításáról már korábban hallott.

Jézus a 29. versben kezdi válaszát. Ez már azzal is eltér az előző két vitabeszédtől, hogy nem kérdez vissza, hanem mindjárt valódi választ ad, mégpedig a „Halld, Izrael” kezdetű, később a zsidóság napi imádságává is vált szavakat idézve (19-30. vers; Mtörv 6,4köv.). Ezek a szavak felszólító módban, buzdításként hangzanak el, ugyanakkor az Izrael egyetlen Istenébe vetett hit ünnepélyes megvallását is jelentik. A buzdító, intő alaphelyzetet a kezdő felszólítás is megfogalmazza (*akoue, Izrael* – „Halld, Izrael”), amely Izraelt az Isten egyetlenségéről adott tanítás, de általában minden Istentől jövő tanítás meghallására, meghallgatására inti. Az MTörv 6,4-5 együttes idézése egyfelől megőrzi a szöveg eredeti értelmi összefüggését, de másfelől – az ősi hagyománnyal együtt – elválaszthatatlanná teszi a szöveg teológiai alapját (Isten egyetlensége) ennek utóbb megfogalmazott erkölcsi következményétől. Jézus idejében a zsidóság már régen túljutott a henoteizmus és a monolatria esetleges korai stádiumain.

Az abszolút értelemben egyetlen Isten létének a legteljesebben megfelel az emberi személy minden képességének tudatos és szabad odaadása. A 30. vers az MTörv 6,5-öt idézi, de ki is bővíti, hiszen annak mind héber, mind görög változata csupán három emberi képességet sorol fel, az elme (*dianoia*) nem szerepel az ószövetségi változatban. A négyszer ismétlődő szerkezet (azonos előjárószerű, melléknév – *holosz*, vagyis „teljes” – névelő, nőnemű főnév) kiemeli a felszólítás ünnepélyességét. Ezt a hatást tovább fokozza majd, hogy az írástudó rövidítve, de ténylegesen megismétli Jézus szavait a 32-33. versben.

A „második parancs” megnevezése Jézus saját kezdeményezése (31. vers), az írástudó nem kérdezett rá. Jézus itt is idézetet használ, a Lev

19,18 szövegéből ismertek szavai. Az istenszeretetet ünnepélyes megfogalmazása után nyilvánvaló, hogy a felebarát iránti szeretet nem előzi meg az istenszeretetet, nem is azonos vele, de nem választható el tőle. Isten szeretetének az emberek iránti szeretetben kell megmutatkoznia, valóságát megmutatnia. A „felebarát” kifejezés a görög *plésziosz* szót fordítja. Ennek alapjelenése a „szomszéd”, a „közel álló”. A szeretet eszerint „kreatív”, mindenkor új és szabad. Azt kell szeretni, aki éppen itt van, mégpedig úgy, ahogy az erkölcsi lelkiismeret most diktálja. A „mint önmagadat” (*hósz szeauton*) pontos értelmezése is kétféle. Egyesek arra gondolnak, hogy egyfajta engedménnyről van szó. Az ember végső soron mindig csak önmagából, saját tapasztalatából indulhat ki. Mások szerint Jézus nem önkorlátozást, hanem önelégültséget kér (*Rudolf Schnackenburg*). A valódi mérték a másik helyzete, szükséglete, s a „mint önmagadat” kifejezés helyett inkább azt kellene fordítani: „önmagad helyett”. Igaz, hogy valójában ide érkezünk akkor is, ha önmagunkból indulunk ki: az ember többet szeretne, mint ami kötelező, mint ami jogszerű - személyeset, egyedit, bensőségeset.

Az elbeszélő nem áll meg a kijelentések értelmezésénél, pontosabban azáltal értelmezi őket, hogy újra az írástudó szavait idézi. Ez, mint már említettük, kissé más szavakkal, de megismétli Jézus mondatait (32-33. vers). Szavaiban újra mesternek szólítja (*didaszkaie* – vö. 12,14,19), igazságát hangsúlyozza (vö. 12,14). Több fontos ószövetségi szöveghelyet kapcsol össze, az MTörv 6,4 szavait az MTörv 4,35 és az Iz 45,21 tagadó formájával kombinálja. A 33. vers végén fontos kiegészítést tesz, amelyben (szintén ószövetségi előzménnyel: 1Sám 15,22; Oz 6,6) megvallja, hogy az Isten és felebaráti szeretet többet ér a templomi istentiszteletben egyébként gyakorolt vallási cselekményeknél. Ez a megjegyzés mintegy kapcsolódik Jézus kritikájához a templommal kapcsolatban (11,17). Ha az első parancs az Isten iránti teljes és feltétel nélküli szeretet, amely az egész személyt lefoglalja, akkor nem létezhet gazdasági vagy társadalmi szempont, amely joggal vonna el ennek teljesítésétől.

Jézus kitüntetett szavakkal helyesel (34. vers). Míg a bevezetőben az írástudó látta Jézus jó válaszát, most Jézus az, aki az értelmes (*nounekhósz*) feleletet elismeri. Az elbeszélés korábbi szakaszaiban Jézus gyakrabban említette az Isten országát (4. fejezet), a templomtéren mondott beszédeiben azonban most hivatkozik rá először: az írástudó nincs messze az Isten országától. Talán az írástudó is megértett valamit abból, hogy Isten országa a felebaráti szeretetben elérhető. Hiszen Jézusnak a gyengék és kitaszítottak, sőt a pogányok iránti nyitottsága hozzátartozott az Isten országa hirdetéséhez. Az elbeszélő így teszi teljessé az „első” és „második” parancs egységét és konkrét tartalmát: a szeretet valódi útját Jézus egész igehirdetése és fellépése mutatja meg, amely az Isten országára irányul. Ez nem zárja ki az istentisztelet valóságát, de sürgeti, hogy a teljes Istennek adottság valósuljon meg a felebarát szeretetében is.

Jézus az írástudóban is talál valamit, ami dicséretre méltó. Bár bennfoglaltan, de őt is Isten országához rendeli, mint Pétert, akit a jogos szidás ellenére (vö. 8,34) megtartott követésének útján. Az írástudót talán Arimateai Józsefhez lehetne hasonlítani, aki a főtanács tagja, mégis kitar Jézus mellett, sőt el is temeti majd (15,42-47). Az írástudóval való beszélgetéssel Jézusnak a templomtéren való tanítása sajátos csúcspontot ér el. A jézusi „nem jársz messze” azonban azt is jelzi, hogy az írástudó még nem érkezett meg. Valami nála, belőle is „hiányzik”, mint a gazdag ember esetében (vö. 10,21). A 12,34 második mondata lezárja a vitabeszédek sorozatát (12,13-34), legalábbis abban az értelemben, hogy mostantól nem az ellenfelek, hanem Jézus kérdez. A színhely azonban változatlan, így egyes értelmezőkkel együtt (*K. Stock*) joggal feltételezhető, hogy az evangélista a következő, írástudóknak címzett jézusi tanítással kifejti, mi hiányzik ennek az írástudónak: helyes felfogás a Messiás személyéről (vö. 12,35-37), s talán az a döntés is, hogy ne csak elvben, hanem gyakorlatban is az Istenért és másokért élt életet válassza (12,38-40).

Martos Levente

Boldog család (15.)

Legyen még egy hely a szívedben!

A tisztelet, mint alázatos erény

Bármilyen is legyen az a helyzet, melyben szükséges a rend és a módszer iránti tisztelet, a kisgyermeknek tapasztalatokon és cselekvésen keresztül kell tanulnia, nem pedig szavakból. A mi feladatunk, hogy pótkerekeket szereljünk a biciklijére, és hogy fokozatosan leszedjük ezeket, ahogy egyre ügyesebbé válik. A szülők egy része leggyakrabban a rend megtartásának hiányára panaszkodik. Azt mondhatjuk, hogy a gyerekek általában ezen a módon láznak a felnőttek ellen. Tegyetek mindent a helyére; íme egyike azoknak a dolgoknak, melyet minden szülő kér, és amely ellen minden gyerek fellázad. Saját tapasztalatból kell megismerniük a rendet, mint a szabadság egyik összetevőjét, mert ahol szabálytalanság és zűrzavar honol, ott mindenki veszít szabadságából.

A gyerekeknek helyére kell tenniük a dolgokat és megfelelő módon kell használniuk ezeket. Az otthon nem egy kirakat és nem is múzeum, ahol csak nézni szabad, de az érintéssel már a bírság vagy a letartóztatás kockázata forog fenn. Minden embernek joga, hogy a saját személyes stílusának megfelelően értelmezze a dolgok rendjét, de természetesen a mások tiszteletben tartása mellett. A dolgokat olyan módon kell tárolni, hogy ne menjenek tönkre és úgy kell őket elhelyezni, hogy a megfelelő pillanatban könnyen megtaláljuk. Mindent, ami az iskolában és otthon van, megfelelően kell használni. Az esernyő nem arra szolgál, hogy mint valami emelőrúddal felfeszítsük vele a fiókot, és nem is egy szabalya a testvérek elleni harcban.

A tisztaság és a tulajdon alapvető elemei az önbecsülésnek és a mások iránti tiszteletnek, mivel az „én” tükrét testesítik meg. Említhetjük azokat az iskolatáskákat, melyek büzlének a megrohadt sonkás szendvicstől és sajttól. Napközben a gyerekek szabadon csinálhatnak, amit akarnak: felfedező körutat tehetnek az erdőben, a sárban és a tóban játszhatnak, a fűvön futkározhatnak. Ám a vacsoránál mindegyikük ruhája legyen rendes és tiszta kézzel üljenek asztalhoz. Az ember Isten fia, ezt a méltóságot ki kell mutatni.

A gyerekeknek azt is fontos megtanulniuk, hogyan osszák be jól az idejüket és hogyan tartás be a napirendet. Van idő a házi feladatok elkészítésére és külön a tévénézésre, a játékokra és az alvásra, a szórakozásra és az otthonlétre.

A harmadik fontos dolog, hogy legyenek tekintettel mások jogaira. Persze mindezt oly módon kell beléjük táplálni, hogy soha ne érezzék ezt úgy, mint a felnőttek önkényes parancsát. Természetesen szükségük van a segítségünkre, de ne éljünk vissza vele. Támaszt keresnek, de nem olyat, aki uralkodik felettük. Szeretetre éhesek és nem szabályokat várnak. Senki nem remélheti, hogy megszerezheti a boldogságot, aki nem küzd érte saját erejéből. A többiek - és első helyen állnak a szülők - szövetségesek, kísérők; nem pilóták, nem vezérek. Főként ők azok, akik viselkedésükkel ezt üzenik: „Nézd, ezt így kell csinálni!”

Mértéktelenül

1. A tisztelet vagy van, vagy nincs; minden különbségtétel és mentegetőzés legalább annyira nem helyénvaló, mint amennyire mesterkélt. 2. A gyerekek csak akkor tanulják meg, hogy mi a tisztelet, ha otthon közvetlen tapasztalatot szereznek róla. 3. Ha nem tanulják meg azonnal, mi az a megbecsülés, behozhatatlan hátrányt szenvednek.

Elnézést a távirati stílusért, amellyel kifejezem magam. Nem a nagy sietség az oka, amivel megpróbálom rendezni a gondolataimat, hanem az, hogy a tiszteletre nevelés témáját illetően mindig nagyon világos akartam lenni, mivel a mai valóság hajlamos összezavarni a gondolatokat, hogy ez a mindenki számára meghatározó érték hitelét veszítse és gyakran a szegény szülőket is arra kényszeríti, hogy hasztalanul időzzenek el ezen a kérdésen, s az eredmények nem kevésbé problematikusak. Összefoglalás-szerűen írok erről a témáról, mert ebben az esetben igen fontos a következő három szó: világosság, következetesség és szavahihetőség.

A tiszteletadás olyan képesség, melynek kialakításához érettség szükséges nemcsak azért, mert a saját magunkhoz és másokhoz való kapcsolatunkat, illetve a szabályokhoz és általánosságban a valósághoz való hozzáállásunkat érinti, hanem azért is, mert elkerülhetetlenül arra készítet minket, hogy úgy rendezzük magunkban igényeinket és látásmódunkat, hogy helyet hagyjunk olyan dolgoknak is, melyeket esetleg nehéz eltérni.

A gyerekeknek, akik természetesen úgy érzik, hogy a világ körülöttük forog, még nehezebb kicsit összehúzniuk magukat és elfogadni az övéktől különböző látásmódot és szükségletet, s ha ezt nem tanulják meg kezdetektől fogva, később nagyon nehezen tudnak majd változtatni elvárásaikon, hajlandóságukon és viselkedésükön. Másfelől elméleti úton lehetetlenség elsajátítani a tisztelet értékét; ezt csak „fertőzéssel”, a nagyokkal való összehasonlításban, tényleges utánzással lehet megtanulni, amikor konkrétan értékeljük a tényt, hogy tárgyilagosan nézve elfogadhatatlan nézet- vagy cselekvésbeli különbségek ellenére tisztelnek és szeretnek bennünket, ezért a magunk részéről készek vagyunk hitelt adni a kívüllátnak.

A tapasztalat azt súgja, hogy nem annyira nehéz olyan családi légkört kialakítani, melyet a kölcsönös tisztelet jellemez. Nekem inkább két dolog tűnt komplikáltnak.

Először, hogy megtanítsuk gyermekeinket önmaguk tiszteletére, főként, amikor a körülöttünk lévő valóság nem kedvez ennek a magatartásnak, miközben feszegetjük a pszichológia törvényeit, melyek szerint a gyerekek önbecsülése egyenesen arányos szüleik és a velük egykorúak helyeslő megnyilvánulásaival. Hogy elérjük ezt az eredményt, folyamatosan az önmegvalósításra kell ösztönöznünk, hogy képesek legyünk az árral szemben úszni. Néhány szóban segítsünk, hogy higgyenek magukban mindennek ellenére.

Másodszor, hogy hűek maradjanak a tisztelethez, mint értékhez az otthon falain kívül is, olyan kapcsolatban is, ahol más dominál. És ilyenkor át kell adnunk az ideális szempontjából néhány kevésbé semleges gondolatot, hogy gyermekeink osszák azt a nézetet, mely szerint a szabályokat mindig be kell tartani, még azokban a pillanatokban is, amikor a versengés erősebb, hogy azért csinálunk dolgokat, mert meggyőződésünk és nem azért, mert megfelelő ellenszolgáltatást kapunk érte, mert nem fontos, hogy mindenáron győzzünk.

A szülők számára nagy a tét, ha azt akarjuk, hogy a mai gyerekek elszakadjanak a relativizmus kísértésétől, mely az értékek tanúsításában igen mértékletessé változtatja őket. Nemcsak azén, mert féltő, hogy amit otthon megélünk vagy mondunk, azt más környezetben megcáfolhatják, hanem azért is, mert minket is arra készítet, hogy időnként megtorpanjunk és a tisztelethez hozzáadjunk valami más értéket is, mely kompenzálja azt az egyre erősödő jelentés- és támogatásvesztést, mely ezt az ideált nap mint nap éri.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

Requiem

Mozart *Requiemje* a gyászmisék sorában egészen kivételes igaz-legendájával, bensőségességével, drámaiságával, alázatosságával és egyszerűségével. A rokokó zenéje mégis „általlép” valamennyi külsőségen, mint ahogy Mozart valamennyi művében a legigényesebb. A Requiemet a befelé forduló, a misztériumot éneklő lélek utolsó motettája, az Ave verum eucharisztikus zenei imádság „előzi” meg; ez a mű elkészült, a gyászmise befejezetlen maradt. Miként a korábbi c-moll mise, amely sajtóságos ária-stílusával mintha hitvallásában (Credo) csak a megtestesülésre koncentrálna: „Et incarnatus est... – Testet öltött a Szentlélek erejéből...” Itt ér véget a mise Credója. A Requiem a „Könnyel árad ama nagy nap” (Dies irae) motívumával, hogy aztán a tanítvány: Süssmayr fejezze be a megmaradt jegyzeteket –, az egész művet. Az igaz-legenda: a zeneköltőnél 1791-ben valóban megjelent egy titokzatos, fekete öltözetű férfi, és gyászmisét rendelt. Mozart már beteg volt, joggal érezhette: saját gyászénekét írja meg, ha elfogadja a rendelést. Elfogadta. A titokzatos személy gróf Walsegg volt, a „zenei tolvaj”, aki több kisajátított műre írta addig is a nevét. A Requiem először a saját kastélyában hangzott el, a kápolnában, a feleségéért bemutatott gyászmisén. Mozart özvegye azonban hamarosan nyilvánosságra hozta férje művét, és kiadatta.

Óhatatlanul eszébe juthat a hallgatónak a későbbi szerző, Verdi, aki 1873-ban fejezte be gyászmiséjét a kiváló keresztény író: Manzoni (a Jegyesek szerzője) emlékére. Mindkét mű drámai, a szövegre koncentrálna, s mintha mélységében is közel állna egymáshoz a kettő. (Nem véletlenül a legnépszerűbbel a műfajban.)

Mozart mintha számadást akart volna írni, alázattal a középkori költő: *Celanói Tamás* haláltáncát állította a gyászmise középpontjába izzó drámaisággal, áhítattal, az örök boldogság különös érzékeltetésével; az élet – ez a rövid mozarti élet – úgy jelenik meg hangok szöttezésében, ahogyan a liturgia életre és halálra fordítja a figyelmet a szakralitás által. Csupa ellentét, kiegészítő verssor váltakozik a Requiemben, s egy különös dallammal az Introitusban – bevezetőben és a záró részben – már Süssmayr kottaképében –, a „Lux aeterna... örök világosság fényeskedjék nekik” motívumában örök távlatokba helyeződik a mű, hiszen ez a dallam az un. vándortónus, és messzi ezredékbe vezethető vissza, bűnbánati énekre az Ószövetségben. Erről keveset írnak, s jóllehet más Mozart-kompozícióban is szerepel a dallam, a Requiemben egyedi értelmet nyer. Közvetlenségével akkor ragad meg igazán, ha valaki még hallhatja falusi temetőben régiek hangján, Mindenszentek estjén, zsolnárszöveggel: „A mélységekből kiáltok fel Tehozzád, én Uram...” Mozartnál ez a szöveg: Néked zeng a himnusz Isten, a Sionon...

† Tóth Sándor

hírek információk

November 4-e a forradalom vérbefojtásának emléknapja. Ezen az estén mindenki gyújtsa gyertyát az áldozatok emlékére.

Megjelent a Toronyirány magazin idei hatodik száma, mely az egyházmegye területén minden templomban és egyházi intézményben ingyen kapható. A szokásos rovatokon kívül írárok, tudósítások találhatóak a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusról, a felújított kunágotai, pitvarosi és földéaki templomról, valamint a Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség Veni Sancte szentmiséjéről. A kiadvány továbbá beszámol a gyulai Nádi Boldogasszony templom búcsújáról, illetve a Békés megyei egyházi intézmények energetikai korszerűsítéséről. A Tűzhely rovatban a családjukból kiemelt fiatalok ÁGOTA-táboráról és a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató jubileumi rajzpályázatáról, a Kulturális rovatban pedig a Hungarikum Gáláról olvasható hosszabb írás. A magazint az egyházmegye életét bemutató rövid hírek zárják.

Korszerű informatikai laboratóriumot alakított ki Dóm téri épületében a Gál Ferenc Egyetem, ezért korábbi bútorait a gyermekvédelmi gondoskodásban élőket támogató ÁGOTA Alapítványnak ajánlotta fel. A 12 darab munkaasztalt az egyetem rektora, Kozma Gábor adta át Kothencz Jánosnak, a civil szervezet alapítójának. Az asztalokat a Szeged-Csanádi Egyházmegye által fenntartott gyermekvédelmi szakellátó intézményekben és a nevelésügyi hálózatokban osztják szét.

Tarjáni zenei estek – vonós parádé nem csak klasszikus stílusban címmel rendhagyó koncertre várják az érdeklődőket a mai napon az ÁGOTA Közösségi Házba (Csongor tér 8.) 16 órára. Az ingyenes hangversenyen fellép a pARTizánok kvartett.

A szeged-tarjánvárosi Szent Gellért templomban ma a 18 órai szentmisét követően Taize-i imaóra keretében imádkoznak a plébánia elhunytjaiért. Az imaóra szervezői mindenkit szeretettel várnak az alkalomra.

Ünnepi nyitvatartással várja a hozzátartozókat a Szegedi Dóm Látogatóközpont urnatemetője. A rokonok, ismerősök október 31-én, vasárnap 9.00 és 19 óra között, november 1-jén, hétfőn 9.00 és 17 óra között helyezhetik el a kegyelet virágait az intézményben található síroknál.

Mindenszentek ünnepén, november 1-jén 10 és 18 órakor lesz szentmise a Székesegyházban, az esti szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja. Azt követően Kondé Lajos plébános vezeti a vigíliai szertartást, mely keretében a plébánia közösségének elhunyt tagjaiért imádkoznak. Másnap, november 2-án, halottak napján a 10 órai mise keretében a Szegedi Dóm Látogatóközpont urnatemetőjében elhelyezett elhunytakért lesz közös imádság.

November 1-jén, 14 órakor az újszegedi temetőkápolnánál (Szöregi út 85.) igeliturgia lesz, majd a helyi lelképásztorok a temetőgondoknál jelzett előzetes kérés alapján megszentelik a sírokat.

Mindenszentek ünnepén, november 1-jén az Árpád-házi Szent Erzsébet templomban (Torontál tér 4.) a 18 órai ünnepi szentmisét követően az elhunytak üdvösségéért felajánlott énekes zsolozsmára hívják a híveket.

A Belvárosi Plébánia közössége az idén is megtartja a halottak napjának vigíliáján kezdődő kilencedet, melynek keretében november 1. és 9. között az este 6 órakor kezdődő szentmisét a plébánia közösségéhez tartozó hívek elhunyt szeretteiért ajánlják fel a Dómban. A halottakért felajánlott ima, különösen a szentmise áldozatában való megemlékezés a halálon túli összetartozás és szolidaritás kifejezése. (Gyakorlati tudnivaló: a szervezők papírlapokat helyeznek az újságos asztalra, melyekre bárki felírhatja azon elhunyt szeretteinek nevét, akiért a szentmisét szeretné felajánlani. A papírlapokat ezután – az erre a célra szánt összeggel együtt – az ott található borítékba rakva, az újságos asztal melletti perselyekbe kérik bedobni.)

Online előadásorozatot indított a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynöksége, melynek célja, hogy a felnőtt keresztények is tanulhassanak hitük tartalmáról. Az előadások alaptémákat érintenek, melyek közérthető magyarázatot adnak a felmerülő teológiai kérdésekre. A „Hétköznapi teológia” címen meghirdetett sorozat minden hónap első csütörtökén várja az érdeklődőket. November 4-én, 19 órától Laurinyecz Mihály teológia tanár előadása hallható, melynek címe: *Ismerkedés az erkölcssteológia alapjaival*. Az előadás zoom-felületen élőben követhető, melyhez a link a pasztoralis.hu oldalon található űrlap kitöltésével igényelhető.

Változott a szeged-móravárosi Szent Kereszt templom (Kálvária tér 21.) esti szentmiséinek kezdési időpontja. A téli időszakban a szentmisék 16 órakor kezdődnek.

Keresztféléves felvételre várja a jelentkezőket a Gál Ferenc Egyetem Szegedre, Szarvasra, Békéscsabára és Gyulára. A meghirdetett szakokra november 15-ig a felvi.hu-n lehet jelentkezni. Az ápoló, szociális munka, gazdálkodási és menedzsment, csecsemő- és kisgyermeknevelő, óvodapedagógus, tanító szakok levelező tagozaton költségtérítéssel indulnak. A hitéleti képzésekre január végéig közvetlenül a GFE-n várják a jelentkezőket, ahol nappali és levelező tagozaton a költségtérítés mellett ösztöndíjas tanulmányokat is lehet választani a teológia, katekéta, hittanár szakokon. Az egyetem minden karon online nyílt napokat és hirdet a www.gfe.hu honlapon írtak szerint.

Fejben dől el minden – a sportban is. A szaúd-arábiai súlyemelés ifjúsági világbajnokságon 4. és 5. helyezést ért el Fekécs Szilárd, az egyházmegyei Gál Ferenc Egyetem békési Technikumának tanulója, egyetlen férfi versenyzőként képviselve Magyarországot. A 81 kg-os súlycsoportban a szakításban új magyar rekorddal lett világbajnoki 4. helyezett, lökésben és összetettben is 5. helyezést ért el, megdöntve a korosztályos csúcst. Szilárd a világbajnokság után egy héttel a szombathelyi Junior Országos Bajnokságon az első helyet szerezte meg szakításban és összetettben is, megdöntve saját korosztályos csúcst. Szilárd a heti öt edzést Békésen, a sportpályán teljesíti, és mellette nagyon jól tanul a technikumban. „Nagyon sok munka van fejben is, hogy ott legyünk és koncentráljunk – fejben dől el minden.” – mondta, és már készül a 2024-es olimpiára való kijutásra.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.